

Neras äventyr, ~~i Ailills kung~~.

Kung Ailill av Connacht och hans drottning Medb satt en Samhain-afton med sitt husfolk omkring elden i Rath Cruachans borg, och man väntade på att aftonmåltiden skulle bli färdig. Just den dagen hade två fångar blivit hängda i en galge nära borgen. Detta kom Ailill i tankarna och han frågade om någon vågade gå ut till galgen och fästa en vidja kring benet på en av de hängda. Den som vågade göra detta, skulle få en belöning. Många försökte, men som natten var mörk och det just var Samhain-afton, då alla sidhe-kullar står öppna och allehanda andemakter är i farten, vände den ene efter den andre om, sedan de hunnit ett litet stycke, och satte sig skamsna på sina platser igen.

Till slut reste sig Nera, en man som inte var rädd för någonting. "Jag skall vinna den utlovade belöningen", sade han. "Om du lyckas", sade Ailill, "så skall du få mitt svärd med guldhjaltet." Så gav sig Nera ut i mörka natten utan att låta skrämmas sig av någonting och kom fram till galgen. Han vred till en vidja och försökte fästa den kring benet på en av de hängde, men den lossnade tre gånger efter varandra och föll av. Då talade den döde och sade: "Fäst den med en tränegel, eljes fastnar den inte om du så står här hela natten." Nera fick tag i en träflisa och fäste vidjan. Då talade den hängde åter: "Du var mig en duktig karl! Skulle du inte vilja göra mig den tjänsten att ta mig på ryggen och bära mig till något ställe där jag kan få dricka, för jag var duktigt törstig när jag blev hängd här?"

Nera gick in på förslaget och den döde steg ner från galgen och satte sig på Neras axlar. Han bad Nera stanna vid första hus de kom till. När de kom fram, var huset omgivet av en vall av eldslågor. "Här finns ingen dryck att få!" sade den hängde, "för här höljer folket alltid över elden med aska innan de går till sängs. Fortsätt till nästa hus!"

Kring nästa hus de kom till låg en stor vattenpöl. "Gå inte dit!" sade den döde, "här lämnar de aldrig något slaskvatten eller diskvatten kvar i huset, utansslår ut det innan de lägger sig. Låt oss gå vidare!"

Vid det tredje huset sade den döde: "Här kan jag äntligen få dricka!" Nera lät honom stiga ner från axlarna och gå in i huset. Folket sov där inne

yt Rah

men mitt i rummet stod en balja med smutsigt tvättvatten och ett ämbar med diskvatten. Den döde drack ut allt vattnet, och de sista dropparna spottade han i de sovandes ansikten, och då dog de allesamman. Därför bör man alltid täcka glöderna med aska och tömma alla ämbar i huset innan man lägger sig.

Nera bar den döde tillbaka till galgen och hängde upp honom igen. Då han skulle återvända till Rath Cruachan, fick han emellertid se hela borgen stå i lågor, och framför porten låg en hög av blodiga huvuden. I detsamma såg han en skara krigare hastigt draga bort från borgen. Han skyndade genast efter för att få veta vilka det var som hade bränt borgen, och ingen märkte honom. Snart kom de till en öppning i jorden, grottan vid Cruachan (Rath Crogan i Co Roscommon), och där tågade truppen in, och Nera följde dem genom en mörk och trång gång, där man måste gå en och en. Om en stund kom de ut på ett öppet fält, och där låg Cruachans sidhe-borg. Fast det var början av vintern, var gräset alldeles grönt där och fullt av blommor.

I detsamma fick de syn på Nera. Han blev genast gripnen och förde inför konungen. "Hur kom du in här?" frågade konungen. "Jag kom in med ditt folk," svarade Nera. "Eftersom du har kommit hit, så måste du stanna kvar och bli en av oss", sade konungen. "Gå till det där huset! Där bor en av våra kvinnor som ~~ännu inte~~ ^{blivit änka} ~~har någon man~~. Säg henne, att jag har skickat dig till henne för att bli hennes man, och då kommer hon att ta vänligt mot dig. Den syssla du skall utföra här, är att varje dag bära en börda ved till borgen."

Nera gjorde som han hade blivit befalld och framförde kungens budskap i det anvisade huset. Bé Aingine, såsom kvinnan hette, tyckte om honom och bad honom vara välkommen. Och Nera tyckte om henne. Så blev de man och hustru, och Nera trivdes ~~trivdes~~ väl där hos sidhe-folket, för huset var i allo väl försett och hans hustru hade en präktig boskapshjord. Varje dag bar han också fram sin vedbörda till borgen såsom kungen hade befallt. Utanför borgen var ~~en~~ en djup brunn, och varje dag såg Nera en blind man gå dit bärande en krympling. Krymplingen såg då alltid ner i källan och den blinde frågade: "Är den där fortfarande?" Och krymplingen svarade ja. Sen vände de tillbaka till borgen. Nera undrade över detta, och när han den tredje dagen kom hem till sin

hustru, frågade han vad det betydde.

"Jo", svarade hon, "de vaktar kungens största skatt, ^{diadem} ~~kronan~~, som han bär blott vid stora fester. Den förvaras i brunnen." "Men varför har kungen just de två?" frågade Nera. "Därför att han bäst kan lita på dem", svarade hustrun. "Han har bländat den ene och stympat den andre, för att de inte må frestas att stjäla ^{diademet} ~~kronan~~." "Du är en vis kvinna", sade Nera. "Kanske du också kan tyda mig några av mina egna äventyr?" Och så talade han om hur han hade sett Cruachans borg stå i lågor och de avhuggna huvudena av Ailill och Medb och deras män ligga utanför porten. "Det var bara en gyckelsyn som sidhe-folket ~~XXXX~~vällat", sade hon. "I Rath Cruachan är allt som när du lämnade borgen. I kungens hus väntar de fortfarande på sin aftonmåltid, och köttet har ännu ej tagits ur kitteln. Knappt en halvtimme har gått, sen du gick därifrån, fast du tycker att det har varit hela tre dagar. Synen betyder emellan tid vad som kanske kommer att hända, för sidhe-folket ämnar angripa Rath Cruachan. Det har de inte makt att göra annat än vid Samain-tid, och vill du rädda dina vänner, så gå till dem och varna dem för faran, och be dem vara ~~XXX~~ väl på sin vakt nästa Samain-afton eller också själva anfälla sidhe-borgen!" "Men om jag nu går till dem, så kommer de inte att tro, att jag har varit i sidhe-borgen inom en så kort tidrymd," sade Nera. "Tag som bevis med dig något av vad vårt land har att bjuda!" sade hans hustru, "men glöm inte när du är där uppe, att du har lämnat kvar här en som tillhör dig, och vänd tillbaka hit innan Samain är inne och för din hustru och din boskap i säkerhet innan Connachts män kommer för att förgöra oss!"

blå

Nera tog med sig några scillablommor och några gula gullvivor och smörblommor och gick tillbaka genom den trånga gången till Rath Cruachan. När han kom till kungshuset, fann han allt som hans hustru hade sagt, för Ailill och Medb och deras husfolk satt fortfarande i ^{salen} ~~XXXX~~ och väntade på kvällsmaten. De frågade om han hade varit vid galgen. Nera berättade sina äventyr från början till slut och talade om att han varit i ett rikt och härligt land, där det var grönska och blommor även i vintertid. Först ville de inte tro honom, men de övertygades av de blommor han hade tagit med sig. Ailill

gav honom då det utlovade svärdet med gyllene hjalte och beslöt följa Bé Aingines råd och angripa sidhe-folkets borg nästa Samain. Nera stannade kvar i Rath Cruachan hela året och vände ej tillbaka till sidhe-folket.

När nästa Samainfest nalkades, gjorde man sig i Rath Cruachan redo för anfall mot sidhe-borgen, och Ailill sade till Nera: "Om du har lämnat något som är dig kärt hos sidhe-folket, så gå nu och för det i säkerhet!" Tre dagar före Samain gick Nera tillbaka till sidhe-borgen, och när han kom in i sitt hus, fann han Bé Aingine med ett barn vid sin sida.

"Du har varit länge borta, Nera", sade hon. "Sidhe-folket skulle ha saknat dig, om jag inte varje dag hade gått till borgen med en börda ved i ditt ställe. Jag sade att du var sjuk och inte kunde lämna sängen. Och detta är din son, och jag har kallat honom Aingine^e. Din boskap har ökats och jag har gett gossen en av korna som skall vara hans egen. Tag nu en börda ved och gå till borgen, så att de inte får anledning att misstänka dig!"

Nera gick åstad med veden, och när han trädde in i borgen, hälsade alla honom och kungen sade: "Välkommen, Nera! Du har länge legat sjuk!"

Nera stannade hos sidhe-folket tills två dagar hade gått till ända, och på Samain-aftonen förde han bort sin hustru och sin son och all sin boskap till ett säkert gömställe. Samma natt tågade Ailill och Connachts krigare ut ur Rath Cruachan fullt väpnade, trängde in i sidhe-borgen och ödelade den. Alla skatter som de kunde få tag i, tog de med sig. Bland dem var också Briúns gyllene diadem, som låg förvarat i brunnen. ~~NND~~ Det fanns länge kvar i Connacht och ansågs som ett av de tre största undren i Irland. Nera har ingen sedan sett. Han stannade med de sina i sidhe-landet och där får han förbliva till domedag.